

DECIZIA nr. 366/2015
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .X. S.R.L.,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 32547/22.04.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul Soluționare Contestații a fost sesizată de Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice cu adresele nr. .x./21.04.2015 și nr. .x./06.05.2015, înregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr. 32547/22.04.2015 și nr. 38104/11.05.2015 asupra contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. cu sediul în București, Aleea X, nr. x, bl. x, sc. x, et. x, ap. x, sector x, prin Societate Civilă de Avocați „Y.” cu sediul în București, Calea X, nr. x, etaj x, Sector x.

Obiectul contestației, remisă prin poștă la 24.03.2015 și înregistrată la AS5FP sub nr. .x./15.04.2015, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./21.01.2015 prin care s-au stabilit accesorii în sumă totală de .x. lei, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 23.02.2015, după cum urmează:

- Impozit pe veniturile din salarii .x. lei,
- Dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA .x. lei,
- CAS angajator .x. lei,
- CAS asigurat .x. lei,
- Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator .x. lei,
- Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator .x. lei,
- Contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați .x. lei,
- Contribuția angajator la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale .x. lei,
- CASS angajator .x. lei,
- CASS asigurați .x. lei,
- Contribuții pentru concedii și indemnizații .x. lei.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. S.R.L.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin contestația formulată societatea afirmă că nu a desfășurat nicio activitate în ultimii 4 ani, astfel sumele pretinse ca obligații accesorii prin actul contestat nu sunt datorate de societate. Acest aspect rezultă din actele depuse atașat contestației, respectiv atât din certificatul constatator nr. .x./25.11.2014, cât și din fișa de furnizare informații extinse nr. .x./25.11.2014, ambele eliberate de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București.

Mai mult, din aceleași acte, din rubrica de Situații financiare, rezultă că atât în anul 2013, cât și în ultimii ani, societatea nu a avut angajați, iar accesoriile constând în dobânzi la aceste sume nu pot fi datorate pentru aceleași considerente.

De asemenea, decizia de impunere nr. .x./27.08.2014 aferentă obligațiilor principale atestă ca și termen de plată a acestora data de 20.11.2014, iar dobânzile pretinse prin decizia de calcul accesorii sunt calculate retroactiv, începând cu data de 25.03.2009.

Având în vedere aceste aspecte, atâta vreme cât și creanța constând în obligațiile principale, nu îndeplinește condițiile art. 662 din Cod de procedură civilă alin. (2), nefiind una certă, nici sumele cu titlu de accesorii nu îndeplinesc aceste condiții, astfel nici o urmărire asupra bunurilor mobile sau imobile nu poate avea loc decât o creanță certă, lichidă și exigibilă.

În concluzie, contestatara solicită admiterea contestației, și anularea atât accesoriilor stabilite prin decizia contestată cât și debitului principal stabilit prin Decizia de impunere nr. .x./27.08.2014.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./21.01.2015 organele de impunere ale Administrației Sector 5 a Finanțelor Publice au stabilit dobânzi pentru impozit pe veniturile din salarii, TVA și contribuțiile cu regim de stabilire autoimpunere pentru perioada de raportare februarie 2009.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile societății și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, TVA și contribuțiilor stabilite în perioada de raportare 2/2009, în condițiile în care nu face dovada achitării obligațiilor de plată la scadență.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./21.01.2015 AS5FP a calculat accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, TVA și contribuțiilor stabilite în perioada de raportare 2/2009 pentru perioada 25.03.2009 - 25.01.2015, în sumă totală de .x. lei.

Prin contestația depusă societatea afirmă că nu a desfășurat nicio activitate în ultimii 4 ani, astfel sumele pretinse ca obligații accesorii prin actul contestat nu sunt datorate de societate, iar dobânzile stabilite prin acest act sunt calculate retroactiv, având în vedere că termenul de plată a obligațiilor principale este 20.11.2014.

În drept, potrivit art. 110 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

Art. 110 Colectarea creanțelor fiscale

(1) În sensul prezentului titlu, colectarea constă în exercitarea acțiunilor care au ca scop stingerea creanțelor fiscale.

(2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță sau al unui titlu executoriu, după caz.

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere; [...]

c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii; [...]"

iar potrivit art. 111 din același act normativ:

„(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite titluri de creanță în baza cărora realizează colectarea creanțelor fiscale. Asemenea titluri pot fi decizii de impunere ori decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii.

*„Art. 119. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobânzi și penalități de întârziere**”.*

*„Art. 120. – (1) **Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv**”.*

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, dobânzile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor față de bugetul general consolidat, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, de la data scadenței și până la data achitării efective.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

Din anexa la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./21.01.2015 rezultă că AS5FP a calculat pentru perioada 25.03.2009 - 25.01.2015, accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, TVA și contribuțiilor datorate (pentru conturile 2, 305, 411, 412, 416, 421, 422, 423, 431, 432, 439) în sumă totală de .x. lei.

Baza de calcul a accesoriilor o constituie obligațiile de plată principale înregistrate în fișa de evidență pe plătitor conform Deciziei de impunere din oficiu nr. .x./27.08.2014, comunicată prin publicitate în data de 03.11.2014, potrivit anunțului colectiv nr. .x./15.10.2014, având în vedere că aceasta nu a depus Declarațiile 100, 102 și 300 aferentă lunii februarie 2009 pentru taxele și impozitele prevăzute în vectorul fiscal.

În ceea ce privește afirmația societății că dobânzile stabilite prin actul administrativ contestat sunt calculate retroactiv, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației având în vedere faptul că accesoriile au fost calculate la debite stabilite prin decizia de impunere din oficiu, pentru perioada 25.03.2009 - 25.01.2015, respectiv de la data scadenței obligației de plată aferente lunii februarie 2009, iar accesoriile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Nici invocarea de către contestatara a faptului că nu datorează aceste accesorii având în vedere că nu a desfășurat nicio activitate în ultimii 4 ani, astfel nu avea nici salariați, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât aceste obligațiile au fost calculate în urma nedepunerii declarației 100, perioada în care societatea figura potrivit vectorului fiscal cu obligația declarării și înregistrării lunar atât a deconturilor TVA în perioada 01.01.2007-31.12.2010, cât și a declarațiilor privind obligațiile la bugetul general consolidat în perioada 01.01.2008-31.12.2010.

Pe de altă parte, faptul că nu a desfășurat activitate în ultimii ani, nu exonera societatea de a înregistra declarațiile sus menționate în luna februarie 2009. Mai mult decât atât, ulterior lunii februarie 2009, societatea a înregistrat lunar întreaga perioadă a anului 2009-2010 deconturile de TVA și declarațiile la bugetul general consolidat.

Cu privire la solicitarea anulării debitului principal stabilit prin Decizia de impunere nr. .x./27.08.2014, se precizează că aceasta a fost comunicată contestatarei în data de 03.11.2014 prin publicitate, contestată în afara termenului legal și soluționată prin Decizia nr. 179/06.03.2015 emisă de Serviciul soluționare contestații în cadrul D.G.R.F.P.B.

De altfel, contestatara avea dreptul de a depune declarația fiscală pentru obligațiile fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere prin care au fost stabilite din oficiu obligațiile fiscale, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei, iar în acest caz decizia de impunere se desființează de organul fiscal la data depunerii declarației fiscale, iar societatea nu depune nici un document cu privire la susținerea acestui aspect, cu toate că avea acest drept.

În concluzie, se reține că accesoriile în sumă de .x. lei înscrise în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./21.01.2015 au fost stabilite de către organele de impunere ale AS5FP conform reglementărilor legale în materie având în vedere că societatea nu și-a îndeplinit obligațiile de plată la bugetul general consolidat; drept urmare contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 83, art. 110, art. 111, art. 119, art. 120, art. 205 alin. (1) și art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală republicată

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./21.01.2015, emisă de AS5FP,

prin care s-au stabilit accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, TVA și contribuțiilor datorate în sumă totală de .x. lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul București.